

ГЛАВА 26.

Когато Исусъ свърши всички тия думи, рече на ученицитѣ си:

2. знаете, че подиръ два дни ще бжде Пасха, и Синъ Человѣческий ще бжде прѣдаленъ на распятие.

3. Тогава първосвященницитѣ и книжницитѣ и старѣитѣ народни се събраха въ двора на първосвященника, на име Кайафа,

4. и рѣшиха въ съвѣта да уловятъ Исуса съ хитрость и убиятъ;

5. но казваха: само не на празника, за да не стане смутъ у народа.

6. И когато Исусъ бѣше въ Витания, въ кѣщата на Симона прокаженаго,

7. приближи се до Него една жена съ алабастренъ съдъ съ драгоцѣнно миро, и възливаше върху главата Му, когато Той седѣше на трапезата.

8. Като видѣха това, ученицитѣ Му възнегодуваха и казваха: защо е това прахосване?

9. Защото това миро можеше да се продаде за голѣма цѣна и да се раздаде на сиромаси.

10. Но Исусъ, като разбра това, рече имъ: защо смущавате жената? Тя извърши добро дѣло за Мене;

11. защото сиромаси всѣкога имате при себе си, а Мене не всѣкога имате;

12. като излѣ това миро върху тѣлото Ми, тя ме пригответи за погребение.

Гл. 26. (2) Марк. 14, 1. Лук. 22, 1. Иоан. 13, 1. (3) Псал. 2, 2. Иоан. 11, 47. (4) Псал. 40, 8. (6) Марк. 14, 3. Иоан. 11, 2; 12, 3. (11) Вторазак, 15, 11